

Επιτροπή δεν έχει διαπιστώσει το ασυμβίβαστό της με την κοινή αγορά.

(¹) ΕΕ αριθ. C 316 της 3. 12. 1992.

(²) ΕΕ αριθ. L 302 της 15. 11. 1985, σ. 23.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 15ης Μαρτίου 1994

στην υπόθεση C-45/93: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 7 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ — Δυσμενής διάκριση — Είσοδος στα μουσεία»)

(94/C 120/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-45/93, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Blanca Rodríguez Galindo) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωποι: Alberto José Navarro González και Gloria Calvo Díaz, abogado del Estado), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, εφαρμόζοντας σύστημα κατά το οποίο οι ισπανοί πολίτες, οι αλλοδαποί που κατοικούν στην Ισπανία και οι νέοι κάτω των 21 ετών που έχουν τη ιθαγένεια άλλων κρατών μελών της ΕΟΚ δικαιούνται δωρεάν εισόδου στα εθνικά μουσεία, ενώ οι υπήκοοι των άλλων κρατών μελών ηλικίας άνω των 21 ετών πρέπει να καταβάλλουν εισιτήριο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, προεδρεύοντα, J. C. Moitinho de Almeida (εισηγητή) και D. A. O. Edward, προέδρους τμήματος, R. Joliet, F. A. Schockweiler, G. C. Rodríguez Iglesias, F. Grévisse, M. Zuleeg και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. Gulmann, γραμματέας: J. G. Giraud, εξέδωσε στις 15 Μαρτίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο της Ισπανίας, εφαρμόζοντας σύστημα κατά το οποίο οι ισπανοί πολίτες, οι αλλοδαποί που κατοικούν στην Ισπανία και οι νέοι κάτω των 21 ετών που έχουν τη ιθαγένεια άλλων κρατών μελών της ΕΟΚ δικαιούνται δωρεάν εισόδου στα εθνικά μουσεία, ενώ οι υπήκοοι των άλλων κρατών μελών ηλικίας άνω των 21 ετών πρέπει να καταβάλλουν εισιτήριο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 7 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ.
2. Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στο δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ αριθ. C 75 της 17. 3. 1993.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 22ας Μαρτίου 1994

στην υπόθεση C-375/92: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(«Παράβαση κράτους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Ξεναγοί — Επαγγελματικός χαρακτηρισμός από την εθνική κανονιστική ρύθμιση»)

(94/C 120/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-375/92, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: καταρχάς ο Rafael Pellicer, εν συνεχεία η María Blanca Rodríguez Galindo) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωποι: Alberto José Navarro González και Miguel Bravo-Ferrer Delgado, abogado del Estado), που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί από το Δικαστήριο ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, εξαρτώντας την πρόσβαση στο επάγγελμα του ξεναγού και του ξεναγού-διερμηνέα από την επιτυχία σε ορισμένες εξετάσεις, στις οποίες επιτρέπεται να συμμετέχουν αποκλειστικώς Ισπανοί υπήκοοι, μη προβλέποντας διαδικασία εξέτασης και συγκρίσεως των γνώσεων υπηκόου της Κοινότητας, που είναι κάτοχος διπλώματος ξεναγού ή ξεναγού-διερμηνέα χορηγηθέντος εντός άλλου κράτους μέλους, με αυτές που απαιτούνται στην Ισπανία, διαδικασία που να επιτρέπει είτε να αναγνωριστεί το δίπλωμα που χορηγήθηκε στο εν λόγω κράτος μέλος, είτε να υποβληθεί ο κάτοχος του διπλώματος σε εξετάσεις περιοριζόμενες στα μαθήματα που δεν διδάχθηκε, απαιτώντας επαγγελματική ταυτότητα πιστοποιούσα κατάρτιση, αποδεικνυόμενη κατόπιν εξέτασης, για την παροχή υπηρεσιών ξεναγού και ξεναγού-διερμηνέα που ταξιδεύει με ομάδα τουριστών προερχόμενη από άλλο κράτος μέλος, όταν η εν λόγω παροχή υπηρεσιών πραγματοποιείται στην Ισπανία, εντός συγκεκριμένης γεωγραφικής ζώνης, και εφόσον η παροχή των υπηρεσιών αυτών συνίσταται στη συνοδεία των τουριστών αυτών σε άλλους χώρους, πλην μουσείων και ιστορικών μνημείων, όπου είναι αναγκαία η παρουσία ειδικευμένου ξεναγού και, τέλος, μη παρέχοντας στην Επιτροπή τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν σχετικά με την κανονιστική ρύθμιση των Αυτονόμων Περιφερειών στον τομέα των δραστηριοτήτων των ξεναγών και των ξεναγών-διερμηνέων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 5, 48, 52 και 59 της συνθήκης ΕΟΚ, το Δικαστήριο, συκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida και M. Díez de Velasco, προέδρους τμήματος, K. N. Κακουρη, F. A. Schockweiler, M. Zuleeg, P. J. G. Kapteyn (εισηγητή) και J. L. Murray, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 22 Μαρτίου 1994 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο της Ισπανίας

— εξαρτώντας την πρόσβαση στο επάγγελμα του ξεναγού και του ξεναγού-διερμηνέα από την επιτυχία σε